

Libri de consolatione
Tractatus de Cōsolatione theologie incipit feliciter

Hecūqz scri
pta se ait magn'
ille discipul' theo/
logie Paulus ad
nīam doctrinam
scripta fut ut p patiētiā q̄ isolati
onem scripturaz spem habeam'
Cōuenērūt aliquā sup hoc verbo
volucer cursor leuis explicans vi
as suas. Et mōch' in religiōe de/
gens Qui ut vidit q̄ volucer sibi
notissim' ad se venit de longinq.
multa qdē sup multis. h̄ m̄ta pl'

theologie

plurima sup atuena quodā ger/
mano suo cōqrere disposit. **T**ui'
inquisitionē et alteri' respōsionē.
sequēs dialog' explicabit et hoc
p̄ quatriduū sub tetragono con/
siderationū. Que licet ad iūicē cō/
municent. erit tñ appropriati' pri/
ma de consolatione theologie. p̄
spem in contēplatiōe diuini iudi/
cij. **H**ecūda p̄ scripturā in reuelatiōe
regiminis mūdi. **T**ertia per
patiētiā i zeli moderatiōe. **Q**uar/
ta p̄ doctrinā in cōsciētiē serenati/
one. **D**e' āt patiētie et cōsolatiōis
cōsoleat nos in omni tribulatiōe no/
stra. et det sermonē rectū in ore du/
oru Quoz volucer sic incipit.

Primū metrū primitū libri. In quo deflectur miseria
ciuilis dissensionis.

Ep̄ peregrinas volucer trāsmisſus in oras
Regrediens. patre menia iam video
Dulcis aue natalis humus. tu francia felix
Inclita parisius nobile palladiū
Heu quid id est! seu bellonam cerno tumultu
Ciuali furere sanguine cūcta replet
Spiritus in mediū missus vertiginis errat
Obtrūcant gladijs mutuo se p̄p̄hs
Carceribus trudūt. alios aut flumine mergūt
Membraqz torturis plurima dilaniāt
Pars queuis dici pietas vult publica curās
Cōmoda. que patrie viscera rūpit ouās
Justicie vultus/arroꝝ mentis erinis
Rex iuuō te clamās regia sceptra rapit
Exuperāt scillā cathilinam crīmē vincunt
Tim pro virtute bellicus horror habet
Non pater a natis tutus. fratremqz perire

prosa prima

iii

Hult frater.soceri mors venit a genero
Clerū miliciā ciues sine lege reclusos
Carcere plebs rabida sicut oves iugulat
Nullus adest nostre respectus religionis
Jura sepulture denegat impietas
Quisquis opes vel diuitias famatur habere
Ob̄icitur titulus proditionis ei
Eligit hic partem neutrā defendere partis
Mox vtriusq; patet innocuus iugulo
Nec satis est alij vni se tradere parti
Ni se flagic̄hs conselerent paribus
Quid q̄ te patriam pulcrā violare vocatur
Extera gens! hostis te lacerando rapit
Nulla fides pietasq; manet confundit omne
Fas q̄ nephias regnat horrida tesiphone
Extremos nonne fuerat iocundius intos
Aut glaciale solū me penetrasse prius
Douena tu felix alia te parte receptans
Nanq; patent oculis non mala tanta tuis
Terū monachus hic degit sua claustra subibo
Ac de fratre suo fecero verba sibi

Prima prosa primi

Monachus

Et ne volucer quē video?
Et certe is ē. Dic precor
o volucer vnde venis? q̄
nona fers? qualis ad me te modo
sors attulit! **V**olucer **S**icut
monache. qm̄ in constatiensi con-
cilio generali cū germano tuo cō-
uersatus vsq; finalē sumi ponti/
ficiis egressum tandem diuerticula-
querens exiū cū eodem. qui iuxta
cognomē suū peregrin' effici ma-
luit in terra aliena q̄ ad suos hac
regredi. **M**onachus **S**atis

est o volucer si certum me facere
potueris. quid agit dilect' anime
mee qd̄ amor cordis mei. Nonne
dolet velut exulem se fieri. in igno-
ta q̄ lōginka regiōe. vbi lingua
quā nō nouerat audit? Nōne sub/
tristis est se ponī sub modio uel in
obscuris sicut mortuos seculi. qui
lucere sup candelabru fuerat insti-
tut? **V**olucer **N**ihil prorsus
o monache. temporū tempestate
pensata proq; diuturna animi p/
paratiōe qua sibi p̄uiderat. oia q̄
occurrisse equanimē tolerāda
Gaudet poti' i dño. magnificās
eū. q̄ exultat spūs eius in deo sa-
luti suō. deputās se adiutū me/

a a

Libri de consolatione

ritis & precibus alioꝝ. Itaqꝝ de se securus. & in se dñō miserante tranquillus. deflet miseriā patrie p̄spie. indignissimāqꝝ sorte. Cui? tñ calamitatis media pars non est sibi nūciata. quā oculis p̄p̄ihs horrens intueor. Quinetiā sup cōculatiōe veritatis & iusticie plo- rans igemiscit. Miserabilē deniqꝝ ciuitatis celeberrime desolationē tanqꝝ hieremias ruinas h̄rlm la- mentat. **Monachus** **Qua** ratiōe fieri potest o volucer. q̄ exul- a. patria a parentibꝫ a p̄inquis a notis & amicis nō angustie in corde nō in aio cōturbet! **No** lucer **Monache** nihil difficile est volenti. Neminiſti puto ut adue- na noster semp in medijs etiā tur- bis & vrbibus solitudinē sibi q̄si uit & dilexit. Solitudinem loquor que est a curis forinsecis & hoīm calumnijs vacatio: probās illud sapientis. q̄ minorat actu p̄cipiet sapientiam. **Monachus** Socio volucer & expertus testor **No** lucer **Ecce** autē nūc elongauit fugiens & mansit in solitudine ex- pectans eū qui saluū se fecit a pu- fillanimitate spūs & tempestate. q̄si vidit iniqtatē & contradic- tionē in ciuitate. Euolauit sicut pas- ser erecta de laqueo venantium. **Indiqꝝ** nimirū sibi parabantur infidiarū tendicule. Enatauit ut potuit a naufragio reipublice. p̄- stolans si forte postmodū sit spes **Nihil** tandem se videntis aduersus

theologie

currentē furoris impetu nitendo proficere desiliit aliorum a curru publici regiminis cedens raptui preualētis nequitie & malitie quā ad presens non vincit sapientia. **Monachus** **Vincet** tandem aliqui crede n̄i volucer. Magna quippe & fortis est veritas & sup omnia vincit ac preualet. **No** lucer **Veritas** o monache q̄n vincet nescio. hoc vnu p̄p̄ihs ocu- lis inspicio iuxta vocem ysiae q̄ conuersū est retrorsū iudicium & iusticia lōge stetit. quia corruit in platea veritas & equitas non po- tut ingredi. qm̄ facta est veritas in obliuione & qui recessit a malo prede patuit. **Quo** cōtra videre ē falsitatē nō qualecūqꝝ h̄ hereticā prauitatem in via mandatoꝫ dei q̄ perābulat vicos & plateas erecta ceruice insultās catholice veritati cū defensoribꝫ suis. pterit eos pe- dibus sordidissimis. **Ac** de iplis tanqꝝ dñā victoriosa triūphare gloriaꝫ. **Monachus** **Pro**ch dei atqꝝ hoīm fidem dic oro vo- lucer vnde talis cuersio. Nōne sc̄a generalis synodus q̄ p veritatis tuitione principalē instituta fue- rat se cultricē hui' modi veritatis exhibuit atqꝝ ptectionē. **Uz** h̄c interim querelam omissam volo quoniā cupid animus ex te cognoscere quibus exercitjs se refouet frater quē corpore neqꝝ putau- rim inertī ocio. quibꝫ isup armis spūalibus aduersus iniquos for-

Mecrum

tum seuentis impetus congregati
solitus est ne tristitia seculi q̄ mor-
tem operatur ipsū vel deſciat vel
absorbeat. **T**olucer **D**e ve-
ra q̄ solida pegrini oſolatione te-
cum sermonē habiturus ſignifico
in primis q̄ eam accipit doctrice
theologia que comitem ſe dedit
pegrinationi ſue. **A**b infantia enī
ſacras litteras nouit neq̄ furor
hostilis neq̄ terror peruertere po-
tuit quin proſequeretur iter ſuum
de qua ſapiens. **A**tingit ergo ait
a fine vſq̄ ad fine fortiter q̄ di-
ponit omnia ſua uiter. **H**anc ama-
ni q̄ exquifui eam a iuuētute mea
q̄ queſiui ſponsam mihi eam affi-
mere q̄ amator factus ſum forme
illius. **S**equit consolatio intrās
in domū meam conuiescam cum
illa. **N**ō enim habet amaritudinē
conuersatio illius. **N**ec tediū con-
uictus illius ſed leticiam q̄ gau-
dium. **I**n cuius preconū ita libet
metro pangere.

Secundum metrū pri- mi i quo ponitur laus theologie in hoc q̄ est

Helix efficax cōſolarl
theologus pulcra ſophia
Qui vult a puero ſe dare ſpōſam
Que caſtū tenero ſtrigit amore
Siuis ſe vocitans iure ſororem
Casus ſe ſociam prebet in omnes

Sedm

v.

Ac vite relevat tedia melle
Solatur reſonans cantica ſyon
Securoq̄ regit limite gressus
Spes q̄ vera ſides concomitant
Et diuinus amor q̄draq̄ virtus
Prudens sobriaq̄ fortis q̄ equa
Donorūq̄ cohors iuncta beatis
Nō te ſi tribulās ſoris ruit vlla
Duris increpitās torua flagellis
Perſtes impauido ſuſcipe vuln̄
Nam ſic viuitur eſt paſ in amaro
Nam ſi flāmigeris intonat ether
Fractus fulminib̄. totus q̄ orbis
In ſe diſſiliat. ſi caro cedit
Mens eſto ſtabilis ſede retēta
Nec tu queſieris herculis arma
Nec gaudēs validis virib̄ art̄
Plus horrenda ſatis q̄ ſuparit
Hac iutrice potes p̄dere moſtra
Infandas herebi carmie pestes
Nicit q̄ ſi lyzā temperat orpheus
Molleſcūt lapides flumina ſidūt
Sed ſe nō ſupat vičtus amore
At vno cithara dum modulač
Padtor poſtea rex carmis odas
Quas aptat frenesis oeyus exit
Nequam ſpiritus a rege ſaule
Ergo nemo ſatis theologie
Laudes extulerit tanta patrānis
Qua cure fugiūt. mens hilarescit
Que virtute ſua moſtra trucidat
Cui vi rapitur aduena degens
Terris ad nititū ſcandere celum
Excella reſidēs cernit ab arce
Fortunā merito rectus vtranq̄

Sedā proſa priſimi

Libri de consolatione

Monachus

Tre quidem laudaueris theologia volucer. Sed in consolatione recipienda cōtra fortuitos casus contra vanam mundi felicitatē. Cur nō sufficerit celebris ille dialogus p̄bie cū Boecio. qui prorsus elegantissimo stilo brevi & splendido cōpositus est. sententias gravissimas atqz verissimas in se tenuens? **M**olucer. **N**oli mirari monache si theologia p̄bie preficitur qm̄ sicut naturam gratia. sicut ancillam dñi. & disciplinā magistra. sicut tēpus eternitas. sicut ratiocinationē intelligentia. sicut visibilia ea q̄ nō vident. **H**ic theologia philosophiā erupat quā non ab̄iecit sed in obsequiū sumit. Est aut̄ lex diuinitatis & ordo. ut supra īferiorū īīgant ad superiorū īfimā more concatenatiōis vēluti plato loquebat q̄ in corporib⁹ argentea in spūial b⁹ aurea vocabat. Et plane hanc in scala iacob graduū figuraōē accipim⁹. **D**opterea sub cōpēdio p̄cedentes inducim⁹ theologiā īchoante verbū ab illo supremo q̄ p̄bia cōsolationē suā apud boetus ī terminauit. Ita enī recto breuiatoqz ordine p̄cedet theologia sursum machinā sue deductionis erigēs si p̄bie sibi fundamēta substrauerit. **Q**uale dō sit illud quod postremū p̄bia posuerit puto me ministi. **M**agna enī yobis ē inquit

theologie

si dissimulare nō vultis necessitas īdicta p̄bitatis cum aī oculos agitis īdicis cūcta cernentis **M**onachus. **M**emini volucer & quali principio exordiens q̄li p̄terea medio p̄grediēs huc usq; p̄cesserit retineo. nimirū q̄ studio libri illi ab adolescētia vēlemeū incubuerim. **M**olucer. **C**ōgratulor eruditōne tue. **S**iquidē ab hac sententia q̄ p̄bia desunt. theologia suā cū peregrino cōsolatiōne iniciat q̄lis sentētia formalē ī augustini soliloq̄o posita ē. **E**t certe paulus dū ad hebreos scriberet collaudaturus virtutē fidēi proposuit symbolū nature quod hominib⁹ p̄ oī tēpore necessariū fuit. **C**redere enī oportet accedētem ad dēū q̄rē & īchrētib⁹ se remunerator sit. **N**ec dō de ipse quālis iudex existeret. quale īsup̄ remuneratiōē daret īchrētib⁹ se nō potuit p̄bia neqz discipuli sui dū ī ratiōis īvenire. deficiebat enī volentibus ad altiora consende re scala creaturarū. per quā semipiterna dei virtus atqz diuinitas licet possit attingi. nō tñ usq; q̄qz. vt cognoscerent quales quantas re penas reprobis dēū contēnētib⁹ q̄lia porro p̄mia se īchrētib⁹ iustiūdex tribueret. **Q**od facere si vel p̄bi vel poete tētauerūt euanuerūt in cogitationib⁹ suis. & vix aliud q̄ errores fabulosos sibi qz dissidētēs singere potuerūt. **R**estā demqz mādatoꝝ dei viā nesci

ologie
vulnus mafas
cum an oculos
ta cernens
muni voluer
ordiens qui p
dies huc usq
rimur q studio
etia remone
soluer Cogra
ne. Siquis d
bia defuit. the
egimo cololati
nucha formalis
po polita e. Et
o hebreos scri
us virtutē hoc
li nature quod
potē necessaria
ponit orationē
mōrib⁹ sere
bo de ipse qua
t. quale inlung
et ērēb⁹ le nō
discipulū dū
e. deficib⁹ eni
ora consente
i. per qua sem
atq; dimittas
nō tū vsc⁹ qz
quales quantas
vis dñi i continē
pmia se inq̄rēb⁹
eret. Quod sacre
ete tētauerūt cu
monib⁹ ius a rū
fabulolē sibi qz
re posuerūt Re
icp̄ ou via nesci

Prosa

erūt qua pergitur ad vitā q̄ ē sta
tus oīuz bonorū aggregatiōe p/
fectus. qualem hic assequi neminē
posse phia demonstrat ex pūmetali
ratione. Sed vel virtutes vel act
formales quib⁹ attingat iste sta
tus obiectum quidē. in deo stuit/
ue cognito phia tradere non va
luit. Misericordia autē desup hūanos
errores deus eas veritates neces/
sarias et salubres ad q̄s cuchere
non poterat phia nec tentare de/
buerat. theologia supnaturaliter
infusa sicut et hūanus supnatura/
lis est finis reuelauit et addidit.
Inter q̄s nō irrationabilē theo/
logia sup istā q̄ deus inquirētib⁹
se remunerator sit. quia videlicet
iustus iudex est cuncta cernens.
collocat et adiicit modū iudicij a
xpo traditi. Ibūt hi nō dubiū q̄n
mabi in suppliciū eternū. Iusti autē
in vitā eternā neqz eni est alia ve/
ritas efficacius generatiua timo/
ris dñi qz ista claudēs in se hor
rendissimū illud dānationis toni/
trū. Ne maledicti in ignē eterni
nūqđ nō horrēdū valde p̄iisci a
facie dei sumi boni! Sz ad horro/
ris cumulū inexcitabile. additē
maledictio trudens in ignem non
qualēcūqz h̄ eternū. Et hoc cum
diabolo et angelis ei⁹. vbi ascen/
det fumus tormentorū in stagno
ignis ardantis et sulphuris usq;
in scela sclop. vbi vermis eoz nō
moriēt et ignis eoz nō extingueat.
Et erūt usq; ad sacratē visionis

sc̄da

61

oi corni. Ad hūc auditū si fides
admixta ē timorē dñi q̄s nō sibi
suscepit? Est autē timor dñi inicū
sapiētie. et ab ipso accipim⁹ spiritū
salutis. Et p̄ cum declinat oīs a
malo. illūianē corda et i oblecta/
tiōe venit misericordia. **Mona/
chus** **¶** Qua ratiōe fieri potest o
volucer q̄ p̄ timorē et talē timorē
veniat queuis oblectatio? Timor
enī pena habet quē p̄fēcta chari/
tas foras mittit. Qualis ampli
esse cōsolatio p̄t habēti p̄ oculis
assidue stagnū ignis ardantis et
sulphuris i quod ne corruat for/
midare habet momēto quo habet.
Nec vñqz dū vñnit ab hoc pauo/
re securus est. Nescit enī homo fi/
nem suum neqz si amore vel odio
dignus sit. **¶ Soluer** **¶** Rede
cēseres monache. si theologia fu/
velis nequaqz ad vñteriora per ti/
moreū istū p̄ucheret si nō ad spem
que non cōfundit es fugere cōpel
leret. Si nō deniqz ad deū totius
cōsolatiōis per dilectionē ample/
ctēdū sibi qz coherēdū velut illo
refugij mirabilē iduceret **Mona/
chus** **¶** Nelle audire q̄ pacto fie
ri habet hec iductio vere mirabi/
lis de timore in spem et amorem.
neqz enim eadē sede cordis simul
habitare posse videntur timor et
spes. licet legā p̄phete iussionē re
gib⁹ terre vt seruāt dñō i timore
q̄ exultēt cū tremore. **¶** Et p̄ sapiēte
Qui timetis dñm spate in illū. et
icp̄ p̄pha. H̄ placitū ē dñō sup̄ ti

Absrī p̄mī de

mentes eum et in eis qui sperant super misericordia eius. et alibi si ne numero spes timori coniungit. **T**olucer. **A**ttendēdus est o monache solerter ordo iudiciorū supremi iudicis dei. qualem p̄bia non attingit. **I**nde theologia ve lut humano more loquens tripli cem deo curiam triplicemq; thronū deputat. **R**evidet in p̄ma curia et throno indulgens gratia. **R**evidet in alterā curia q; throno corri gens misericordia. **R**evidet in ter tia curia q; throno damnans iusti cia. de qua per aplm. **R**orrenduz est incidere in manus dei viuēris. **T**radiderat homines oēs in hāc mortis damnationē p̄uaricatorū adam. nec erat qui de manu hac iudicantis dei posset eruere si nō supra nature vires et merita con stituit. **S**ed nobis iustus iudeus per sacramentum reconciliatōis vnigeniti filij sui dei curiaz primā et alterā. in quibus gratiamq; mi sericordiaz iudices collocauit. in thronizans quando factus ē no bis a deo sapientia et iusticia san ctificatio et redemptio. **Q**uando preterea datū est hominibus da mnatis in curia iusticie eam que si grauaminis illatricē posse declinare appellādo ad superiores cu rias gratie et misericordie quoni am superexaltat misericordia iudi ciū. fitq; vt vbi abūdauit delictū superabundati gratia quod phi losophia non cognouit. **M**ona

cōsolatione theologie

thus. **I**nicio volucr grauo rib; q; ante scrupulis vrgeri vt omittam q̄ones interim multipli ces ex tuis habentes dictis ortū. de fide philosophorū et aliorum quo pācto saluati sint aliqui sū na ture sola lege. **T**radit itaq; philo sophia vix perscrutabilem diuine prouidentie viuacitatem presertim dum ad eam confertur humani li bertas arbitrij cum certa precog nitione futurorum. **S**ed ecce sup addit theologia difficultatem in summē minus inuestigabilem neq; comprehensibilez dum quos dām ex hominib; recipit iudicā dos in curia gratie vel misericor die et eterne beatitudinis parti cipes facit. **A**lios vero multo plu res damnat in eternū sua iusticie seueritas dicente eo. **M**ulti vocati pauci vero electi. **M**irum autē si quis in hac recogitatione consti tutus non perturbeat q; totus hor rore tabescat qualiter abscondita non est consolatio ab oculis suis surta scripture v̄bum dum ita de us inter fratres diuidit. **T**olucer. **F**atendum est in primis Mo nache q; hec consideratio iudicio rum dei qui terribilis est in consi līs sup filios homīs si cū superba curiositate recenseat scipiat in il lā sapientis damnationē. **Q**ui scri tator est maiestatis opprimetur a gloria. exterminat oēm bone oſo latōnis v̄tutē. densq; in reprobā de deo desperationem q; in odio.

prosa scda

sas rabidasq; iblasphemas
demergit et absorbet. hoc in viato
ribus aliquo^b hoc in dñatis oib;
opatur. At vero consideratio talis
si cū debita humilitate et reverentia si
de^p et p^r cordis assumat. Si cū ca
ptiuatione ois intellectus in obse
quiū fidei reuelatae. nullam existi
mat pegrinus noster potiore vel
efficaciorum ad executionē legitimi
me osolatōnis viam dñitus elar
giri. Nonne senserat hoc p^rpheta
dū suspirans ait. Memor fui iudi
cioꝝ tuꝝ a seculo dñes osolat^r
sum. Quā cōsolationē nescio si ve
hemētius exp̄ssit alio loco is q̄ di
xit. Et exultauerunt id est extra se
salierūt filie inde ppter iudicia tua
dñe. Monach. Obseruandū ne
est obsecro voluc̄er ne min⁹ sobria
fortassis et insolens sit huius do
ctrine traditio. qm̄ stultorū infini
tus est numerus carnaliꝝ et arro
gantiū q̄ nō capiunt q̄ dei sūt. Et
si non dixeris ea q̄ versant̄ in cor
de suo et q̄ suo ingenio penetrare
se glari possint. Voluc̄er. Cor
rigit et repellit tuā hanc hesitatio
nez conscius arcanaꝝ diuinoris
apostolus. q̄ satagens contentoꝝ
gentiliꝝ romanoꝝ et iudeorum q̄
suscepereant fidem cōpescere/collo
cauit totius disputationis sue ve
lit centrū et cardinē supremū con
siderationē diuine pdestinationis
et p̄scientie ab illo loco. Scimus
aut̄ qm̄ diligentib; deum omnia
cooperātur in bonum his q̄ fm

vij.

ppositum vocati sunt sancti. Nam
quos presciuit et predestinavit ē.
Alsq; dū exclamat. O altitudo vi
tūtiarū sapientie et scientie dei q̄
incōprehensibilia sūt iudicia eius
et investigabiles vie ei?. Quis enī
cognouit sensū domini Aut quis
filiiarius eius fuit. Aut quis p̄or
dedit ei et retribuetur illi. Illic in
serit q̄ non volentis neq; curren
tis sed miserantis dei est. et cuīs
vult misereſ. et quē vult indurat.
Et q̄ non ex operibus sed ex vo
cante dictū est. Jacob dilexi esau
aut̄ odio habui. Plus igitur do
ctor gentium in fidē et veritate in
ter quas erant insipientes multe
carnales et supbe. si premissaz eis
considerationē pro sua edificatione
non timuit exponere. quatenus eas
et iudeos mutuo reduceret ad le
gitimā pacis et caritatis formā.
Quo pacto verendū erit in xp̄i
anos p̄sertim eos q̄ de sua salute
solliciti sunt cōsideratione ista ut
que apud eum talem de sua salu
te cōsolationem suorū q̄ similiū
operata est ut assereret. Tertius
sum enim q̄ neq; mors neq; vita
neq; angeli. neq; principat̄. neq;
virtutes neq; instantia neq; futu
ra neq; fortitudo neq; altitudo
neq; profundum neq; creatura ali
lia poterit nos separare a carita
te dei que est in xp̄o iesu domino
nřo. Poterat aut̄ certitudo talis ac
cipi de certitudie reuelatōis dñe
si paul⁹ de se solo loq̄ret. Sz dum

Libri primi de

onumerauit alios electos dei conuenienter intelligi hoc esse dictum de certitudine spei. que tranquillitas quantum sit operativa satis admodum prophetarum regius exposuit qui dum gloriabundus in domo dixisset In pace in id ipsum dormiam et requiescam. Subintulit pro causa spem dicens Quoniam tu domine singulariter in spe constitui me. **M**onachus **S**cire velim o volucero quo studio vel industria deuenitur aduena noster ut i hac pace in id ipsum frueretur! **V**olucero **D**icci puto verba mea sobrie. neque enim dicere possum nisi quod aspirat et aspirare suadet ad illam pacem in id ipsum cum prophetarum dicente Concupiuit anima mea desiderare iustificationes tuas in omni tempore si forte aliquem desiderium suis similius pauperum exaudiat dominus. et preparacione cordis eorum audiat auris sua. Scit enim quoniam nemio repetere sit summus. scit quoniam munus hoc genere magis est quam industrie. **N**ihilominus doctorum deuotorum scripta relegens theologia ductrice suis uti conatur industrias ne subimet deesse putes. deumque tentare videat. **E**nitius experimento cognoscere que sit illa pacis consolatio qua sobrie debriat et exclamat psalmista Quam magna multitudo dulcedinis tue domine quam abscondisti timentibus te. Signanter ait abscondisti quia nec ab habente trahi. nec ab eo quem non habet capi potest. **E**st quippe

Consolacione theologie

nomen nouum in calculo candido scriptum quod nemo scit nisi qui accipit

Tertium metrum libri

glyconicum etiambutum. et portionat. vi. pmi de solone philosophie **S**um phebi radijs

Magni crede nimis bonum Intus quo valeas frui Extra non licet loqui.

Terte nescit homo vetus
Hoc est manna reconditum
Sensus quod capit intimus
Queris qualis ei sapor?
Aurem verbaque quid paras?
Gusta post videoas licet
Intro quid sapiat nouus
Degens frater agro senex
Querit gaudia que domi
Frater junior accipit
Cecus mel ionathas prorsus
Gustat protinus hinc videt
Mel nobis sapidum deus
Quo fastidia tollere
Mundi noxia fas ibit

Tertia prosa primi

Monachus **O**miseris interim volucero verbis super istis affectus deuoti sentimentis in quibus stat sapientia que in mysterio abscondita est. **H**ec est theologia mystica de qua tractatus fratris apud me seruo quoddam latino quodam vulgari scriptos stilo. **S**ed

e theologie
calculo. canib
temo fui nū qui
lge. i. libri
abici. et pponi
solone philolo
radis
eot nimis bonu
quo valcas frui
5 licet loqui.
o venus
reconditū
intimus
sapori
quod paras?
as licet
at nouis
agro sener
que domi
cipit
thas plus
s hinc videt
ā dous
tere
ibl
ola primi
nachus
interim voluer
sug illis affectus
lementis in qui
ia que in mysterio
sec est theologia
tractans fratris
qdā lamo quo/
ipos illo. Sed

Prosa iiiij

sup his altēa fortassis die sermo si/ et Perge & o pseq de spe rñdēs ad pauculas interrogatōnes meas qui secretoꝝ aduene nostri cōscius es. Recogitat ne supremū iudicē deum homines et massa peccatrice. prede destinasse quidē hos ab eterno sem piterne beatitudinis fore p̄ticipes. alios rēo prescitos et reprobatos eo suppliciū perpetuū! Voluc̄er Recogitat monache et id sane frequēter Monachus Accusat ne diuersum h̄mōi iudicium dei tanq̄z preterea sit in eo sua quedā crudelitas indigna bonitate sua su ma Voluc̄er Absit monache talis aduersus deū blasphemia. ne q̄z em̄ psonā accepisse neq̄z iniuriā fecisse dici potest qui nulli debitor est. Quod notauit aplūs dices. Q homo tu q̄s es qui respondeas do nunq̄d dicit figurantū et qui se finxit quid me fecisti sic. An nō h̄z po testatē figulus lut̄ ex eadem massa facere. aliud quidē vas in honore. aliud vero in otumelia. Talis ap̄ hōies similitudo plurima reputur. nedū sup rebus vita carentib⁹. sed animatis quib⁹ vtunq̄ pro arbitrio suo alījs ad mortē. alījs ad oservatiōnē. nec arbitrantur se vel iniurie v̄l crudelitati obnoxios esse. Quid si vult de⁹ in magna domo sua manifastare diuitias glorie sue. istis in ostensionē misericordie. alījs in manifastationē sue iustitie glorificans illos ex misericordia istos ex iustitia derelinquens quatinus resulter-

Viiij

carmen illud pulcerrimū. Ex graui tenore iusticie et molli cantu miseri cordie de quali p̄fitet p̄ha. Misericordia et iudicis cātabo tibi dñe. Q si pauciores sc̄ q̄ saluant̄ manifestor ē in hoc grā dei quēadmoduz inter surdos et claudos. mutos et mortuos pauciores sunt qui mira/ m̄ḡo de p̄fita c̄r̄g q̄ culo curant̄ q̄z qui p̄rie conditioni relinquuntur. verū dū ad singularia fit descensus et inquisitio. cur videli et petrū vel paulū de⁹ elegerit ad salutē. Judam vero et diuitē epulō nē dereliquerit. oport̄z vt humana garrulitas p̄ponat digitū ori suo. hoc vñ p̄fitens q̄ iustus est dñs in omnibus vñs suis Itaq̄z sicut nulla pōt assignari ratio cur inter tot res possibles fieri ista nō illa facta est nisi beneplacitū dei Ita de recreatiōne seu regeneratione ad vitam spiritualez multo magis dici debet neq̄z ɔfugiēdū est ad illoꝝ merita vel opera quos ab eterno predestinat de⁹. qr si ex opib⁹ iā nō ex grā. Sed neq̄z priorem eterna dei voluntas causam h̄z qui fecit omnia propter semet ipsuz. impiū quo q̄z in diem vindicte. Nihilomin⁹ fatendum est q̄ nemo sine culpa damnabī. sicut absq̄z gratia saluabitur nullus. Monachus Pergo voluc̄er inquirere osequenter si hanc aliquā p̄egrinus noster oſiderationē super se et ad se reflectit Meditans ne forte sit ex numero reproboꝝ. neq̄z eni gloriari p̄t se peccatuꝝ nō h̄re neq̄z de alia massa esse q̄z ceteros. Mo

Libri primi de

lucer. **D**icā illud monache quod sentio meditatur aliquā secū cōquerens. quid si iusto dei iudicio dānā dus es. **S**i reperit indispositū cor suū ad humilē hui⁹ considerationis susceptionem derelinquit eaz et ad alia se ouertit. quēadmodū fieri cōfiliū est in temptationib⁹ vel interrogationib⁹ carnaliū peccoz vel expi entijs eaz rez que sunt difficillime electionis. vt si querat aliquis a se met ipso. **M**alles membratim laniatus mori qz illecebrosē voluptati mulieris pulcerrime dsentire. **S**i ve ro percipit affectum suū deo p̄picio tranquillū humilē et suauē sicut im precatur aplijs. **D**eus autē spei re pleat vos omni gaudio et pace in credendo vt abundetis in spec⁹ vir tute sp̄ssanc̄tī. s̄istit pedetētim tñ et caute in hac recogitatione si forte damnand⁹ est. **Q**ui⁹ apprehensioni nequaqz remurmurat b̄m presentez affectū et sensum de diuina iustitia. **S**ed humiliat⁹ dicit. **J**ustus es do mine et rectū iudiciū tuū. nō q̄d da mimationem eligat. abſit. qz nec de⁹ hoc vult ipm yelle sicut nec peccare nec desperare dū viator est. **D**icit potius cū Job. etiā si me occiderit tñ in ipso sperabo ⁊ ouersus ad do minū cū pio et humili affectu. **S**cio inquit equissime iudex qm̄ dama na ti in inferno te odiunt. te iniustū. te inuidū. te crudelissimū iudicant. te blasphemant. te sanctis qz omnib⁹ ore rabido maledicūt. **S**cio q̄ illic dstitut⁹ heu me miserū sic agere. **A**t

cōsolatione theologie

uero dū interim affectib⁹ tam effe ris et blasphemis careo. amo te q̄ totus es amabilis. te iustissimū te amantissimū. te clementissimū dñu dico. te collaudo. tibi sanctis qz omni bus tuis ore pio benedico. quicqđ postremo de me futurz ordinauerit voluntas tua corde credo et ore p̄ siteor qm̄ nulla est iniquitas apud te qui sanctus es in omnib⁹ opib⁹ tuis. **M**onachus. **P**lacet volu cer distinct⁹ iste modus habendi se circa recogitationē diuine predesti nationis seu prescientie. naz sicut in p̄mo curiositas temeraria sic in se cundo meritoria valde humilitas exerceat. **A**dere simile est in aspectu vel recogitatione formose mulieris vbi periclitaret incōtinens. cōtinēs vero fortiter habituat⁹ vteretur ad virtutem. **N**ideo q̄ amor hic gra tuitus est nō mercenari⁹ non recur uis. hec affectio filialis vel fidelis sponse. qē amore⁹ qz donū suū est nō acceptare nō pōt. qz diligentes se diligit. **B**eat⁹ qui ascensiones in corde suo disponēs ad hūc gradū pene supremū puenit. **S**entio dein ceps magis ac magis quo medio pōt hec consideratio pacem quandā et consolationē operari. **I**ta tñ si sit apud homines qui peccata iaz nō iterant. nam iteratio peccator⁹ qd aliud pretendit qz reprobationē ⁊ interitū. **A**ttento q̄ spes nō ex meritis pueniens presumptio est. non spes estimāda. **C**olucer. **S**cio o monache qm̄ nemo est qui viuit

Prosa iii

et nō peccet qñ et septies in die carvit iustus. Et beatus dicitur a psal mista nō qui non fecit. sed cui nō imputauit dñs peccatū. Mirū fortasse videbit qđ dictur sūt Inuenire ē hominē qui quanto plurib⁹ impugnat temptationib⁹ quāto renitens eis pluries euincit vel in voracitate gule vel in somniculo dormitacione. vel in stimulor⁹ carnis crebra perpessione et alij h̄mōi. tanto frequentius certius q̄ ideo fortius qz humilis in deū se p̄ficit. de deo sperat et confidit. Consulte quidē duz nullā videt in se fiduciā resistēdi vi ejis neqz virtutes et salutem ad ipsi scendi repositā. fallor si non ita dauid egerit inquiens Impulsus euer sus sum ut caderem. subdit. Quius innixus est auxilio et dñs suscepit me. Rursus cū ab hominib⁹ sibi de speratio improperaret q̄a tulerat ouem. et pastorem occiderat et dicerent. nō est salus ip̄i in deo eius ip̄e solidori spe deo filius respondebat Tu autē dñe susceptor meus es. gloria mea. et exaltans caput meū.

Monach⁹. It intelligo volucer Ita se res habet q̄ apud vere humiliē quāto minus est in se spei mis nus in ope aliena fiducie. min⁹ deniqz vult ostituere iusticiā suā. tāto plus spei. plus fiducie de deo cōci pit. plus quoqz iusticie dei fit subiectus. dicens ex sententia. Nihil autē adherē deo bonū ē q̄ ponē In dño deo spem meam. clamans ei. in tua iustitia plane non in mea libera me

se

Postremo magis intelligere nunc videoz que in deuotoz libris legi de introductione sponse in cubiculū sponsi. de osculo oris eius post osculum manū et pedū. de habitatione preterea in auditorio altissimi nō in habitatione vel meritoz proprioz que vana est. vel penaz futuraz que anxia. vel industriaz propria rum que timida est et incerta. Cetera vero qualiter esse possit in auditorio altissimi inter tot vite discrimina. inter tot criminum lapsus. inter tantā electoz paucitatez edisseras velim. **Volucer** Rez ista cōdītio est o monache ut in suis fines tendant. quib⁹ adeptis quiescūt ad herentes eis. hoc de grauib⁹ deoz sum. hoc de leui bus sursū videre ē. Est autē humani cordis desiderium et pondus in deū sicut in locū suuz et centrū ferrī. est supremū post qđ nō relinquit aliud humane peregrinationis refugium. Supest igitur nihil infra qđ vel ultra quod possit humanū se cor deflectere vel fugere dū pondere suo se constituit adherere deo. nunc interim p spem. fidem q̄ amorem. neqz em̄ sibi dat alter status presens. Porro sicut alius quis dicit adherere certitudinalē loco alicui vel baculo dū totis viribus ita stare vult. non aliter spem certam dicimus per deliberatā voluntatis adherentiaz. neqz em̄ spes est in assensu et vi rationali. h̄ desiderio q̄ expectatione virtutis irascibilis tendentis in ardua. quod des

b i

Libri primiti de

verium tendentia vel expectatio reperitur in virtute spei cum tanta certitudine p adherentiā voluntatis q̄ per nullius temptationis vel recogitationis insultuz vult ab ea semet euellere. Consurgit ex radice simili certitudo in assensu fidei dum p nulla rationes vel fantas fidez impugnantes vult derelinquere quo minus stet in fide ad obediētionem dei et meriti conquisitionem.

Quartū metrū primiti

Que montis alto stat iugo
Quercus suis radicibus
Defixa nitens fortiter
Ventos et imbris non timet
Assumit hinc plus virium
Quo plus in imo se locat
Concussa venti turbine
Sic spes ferens temptationa
Ante heus inuidus fuit
Dum cantus incubans humi
Non vult in alem surrigi.
Elatus illico perit.
Que collocatur saxeo
Domus loco fideliter
Venti pluvie flumina
Deseruant nuncq; ruit
Herere vos spe firmiter
Iestro loco nitamini
Iester locus certe deus?
Quo spes reponit certior

Prosa quarta primi libri

cōsolationē theologie

Monachus.

Usum est aliquibus o voluer q̄ spes in prescritis sp̄ sit erronea. Id enim se putat habituros quo carebunt. Alij volentes hanc absurditatē evadere dixerunt spem in hac cōditionali existē. Si legez dei obseruauero saluero
Volucr. **M**onache. nec hoc ultimū sufficit ad spem. Staret enim cū desperatione talis cōditio. Nec primū sobrie dictū est q̄ deus obliget reprobos ad errandum sicut obligat ad sperandum. Proinde spes ad certā beatitudinis expectationē sic se habet. ponit sibi p fidē q̄ est aliquid talis beatitudo. Iungit q̄ ad illam pura liberalitate et gratia de' ab eterno quodam predestinat et eligit. Addit q̄ ad consecutionem huius finalis beatitudinis ordinavit media ouenientia varijs modis sine numero inter que mediū precipuum est gratia. que id dicitur vita eterna quia pignus eius est vel arca. Hac autē gratiā nulli dedit neque datum ē nisi p mediū mediatoris dei et hominū quā gratiā p omnibus meruit ad sufficientiam. sed non ad efficaciā nisi incorpatis sibi per fidem habitualem ut in parvulis. vel actualem et habitualem que p dilectionem perseveranter operatur. q̄ fides min' explicita fuit in p̄phetis tpe legis scripte q̄ in apostolis tpe gratie Et longe min' in p̄bis & alijs gentilib' p lege nature. quis

Prosa

ij

em̄ omnes accedētes ad deū oportet credere q̄ deus est. et q̄ inquit remib⁹ se remunerat⁹ sit. quis es set tamē modis quo talis remunerationis sequeret p̄ mysteriū videlicet incarnationis filij dei. sicut non erat explicite reuelat⁹ sic nec explicita fide credend⁹. Ceter⁹ spes talis instructa p̄ fidem que sius est ocul⁹ figit in primis desideri⁹ su⁹ ad beatitudinis adeptiōē tanq̄ ad finē. Et ab illo desiderio nequaq̄ vult auelli. Deinde desiderat media q̄libet ad hui⁹ finis assecutionē p̄ dei p̄uidentia⁹ ordinata. per arma iusticie sicut dicit apls. a dextris et a sinistris. p̄ gloriā et ignobilitatē. p̄ infamia et bonā famā ī. Fides ita q̄ rursus dicit ei q̄ diligentib⁹ deū et sperantib⁹ in eo omnia cooperātur in bonum sicut tradit apls q̄ omnia nra sunt conformiter ad xp̄m. Prīmū querite regnū dei et omnia hec adiūcent vobis. neq̄ taliū alii quis predestinato⁹ peribit vnq̄. Quo contra fit de reprobis quib⁹ omnia cedunt in malū etiā aliena bona que in scandalū sibi vertunt et ruinā. Nihilomin⁹ qm̄ ignotum nobis ē quos vult inter homines de⁹ et qualiter saluos fieri opandū est bonū ad omnes vel orando vel cōmonendo velhortando vel increpando. vel ab errorib⁹ et vitis abducere satagendo. Ita sagena charitatis cludit in se bonosq̄ malos separandos in litore iudicij. Preterea si ex peccatis electorum diuinam

E

bonitas pōt. scit et vult elicere bona. nō tñ idcirco mala bona sūt vel eligenda. sed cauenda penit⁹ planigenda q̄. Collaudand⁹ autem benignissimus et omnipotens de⁹ qui malis nřis nō solū nō vincit sed ex eis opač bonū nostrū. Sic em̄ dicit omnia sub peccato cōclusisse supple pmissive ut omniū misereat. Peccauit petr⁹ humilioz cautor et misericordior effectus est non actione malis sed miseratione dei. Peccauit magdalena plus postea dilerit. quia multū sibi dimissū est. et i exemplar penitentie ceteris cessit. Blasphem⁹ fuit paulus. scitē humilitat⁹ q̄ nō sit dign⁹ vocari apostolus et est inter peccatores prim⁹. Deniq̄ iocundus pater et exultat in receptione filij prodigi. Et gaudiū est angelis dei sup uno peccatore penitentiam agente. Quis nesciat proinde pauperes duz de stercore pccoz erigit eos de⁹ collocans in gloria cū pncipibus populi sui. q̄ in ampliores erga diuinā benignitatē assurgunt gratiaz actiones nō qn̄ innocentia preservata seruata q̄ plus habeat dignitatis et gratie ceteris parib⁹. Sed in repatione depdite magis eminet misericordie benignitas. Misericordū vero est quod in reprobis agitur e diuerso. de virtute et humilitate supbiunt. de gratuitis dei donis vel ingratii sunt vel tepidū vel insuā et alioz pnciē et dei in honorationē abutentes vertunt. Ita vt eorum qnq̄ fiat oratio in peccatum.

b z

Libri primiti de

bis per ingratisinem. in inferno
aut per blasphemiam insaniores. Re-
cordantes enim quemadmodum fue-
runt aliquando supplices deo. Ille
et illa bona facientes venerantes
sanctos sanctas quod omnes cum de-
uotione domini rabidiori obabescant
odio et maledictis latratis aduersus
deum sanctos sanctas quod omnes. pre-
sertim eos quos precipue coluerunt
eos inuidos. eos crudelissimos. im-
pios et ingratos. qui non ipsos a tor-
mentis cum possent eripiunt acti-
mantes. Quid ergo dicemus ad hec?
Faciemus igit malam ut deus eliciat
bona. vel bona vitabitur ne contin-
gant mala qualia tetigimus? Absit.
Post id enim quod per accidens est
non debet illud quod de per se est
variari. **M**onachus. **M**orisco
volucr hec audiens et videns te su-
peradmirabili via niti pro consola-
tionis adeptione dum tremende et
strarie desolationis memoriam sub-
inducis. **V**olucr. **A**c modus
est. hec ars theologie credideris mo-
nache quod sicut per stultitiam et scan-
dalum predicationis crucis saluos
fecit credentes. sic per insipientiam
trahit ad sapientiam dicente aposto-
lo. **S**iquis videtur inter vos sapi-
ens esse in hoc seculo. stultus fiat ut
sit sapiens. Non aliter vult eadem
theologia per summas desperationes
de homine trahere ad summaz de-
deo spem et per desolationem mestil-
mabilem et intolerabilem sursum du-
cere ad solidam solationem. **D**omini

consolatione theologie

deris nullaz esse recogitatione que
plus ista radicaliter euellat ab hu-
mano corde superbiam de se semper
aliquid magnum presumenter cui re-
sistit deus. que magis insuper gignat
et nutrit humilitatem legitimam sub
deo et ad homines. vitis pecculorum
pulsis que fert secum superbia. **N**on
qua fronde poterit aliquis fratres
suum qualemcumque deinceps vel odio
vel ira vel inuidia prosequi. immo nec
animus quod reprobis sit ut dicare qui
videt se de eadem massa peccati in
eadem damnatio esse. neque scit quod
sibi crastina pariat dicas? **O** si volu-
erit gloriari de bonis suis mendax
est si non habet. si habet illa gratis
acepit a deo. **Q**uid ergo gloriatur
quasi non acceperit. quid preterea
iudicat alium seruum qui domino
suo stat aut cadit? stabit autem potes
est enim deus statuere illuz. **S**ub hoc
intuitu dixisse putandus est aposto-
lus. **V**enit deus saluos facere pec-
catores quod primus ego sum. pri-
nius intellige quo nullus prior vi-
dens se cum alijs equaliter filium ire.
et ex eadem peccati massa esse qua-
les venerat saluare deus. **M**ona-
chus. **I**ntelligo volucr materialia
hanc de timore et spe latam esse. vel
lem traderetur sub compendio mo-
dus quo precipue spes stabilitur.
Volucr. **N**imirum stabilitur
a deo cui supernaturale donum est
Sed si particulariter aliquid exigis.
intenit quadruplex meditatio que
velut in tetragono firmissimo gestat

spem. **U**na meditatio est diuine ius-
fionis ut spes. Altera diuine pro-
missionis si spes. **T**ertia immense
dei pietatis ne desperes vñqz de su-
is miserationibus. **Q**uarta prope
fragilitatis ne spes in te vel pro-
prijs viribus. **D**ic igitur cogitatio-
ni tue solicitanti spem deserere. duz
non facis certam vocationem tua-
per bona opera quotidie corruens
de peccato in peccatum. ingerenti
proinde ne sis de multis vocatis
et non electis sicut vita tua similis
est multorum. **D**ic respondens q̄
obedis iubente deo qui mille locis
scripture sacre precipit ut spes in
eo. cui dicit. **E**rige domine deus
in precepto quod mandasti. p̄ficio
me in te iubente te. non es crudelis
aut fallax ut abficias me. iuncta p̄/
sertim multiplici p̄missione tua qua-
de sperantibus in te pollicit es q̄
liberares eos eriperes. saluares. et
glorificares. **C**uius demū tam im-
mensa pietas est ut nullis peccatis
infinitis si cōmisisem ea solus vinci
possit hic in via. **Q**uod q̄ interpo-
suisti cum immobilitate consilij tu-
i iurianduz ut per duas res immo-
biles sicut loquitur apostolus tuus
quib' impossibile est mentiri te nos
fortissimū solatium habeamus ad
tenendam propositam spem. q̄ uis
em sis inobligabilis a creatura tua
rationali quicquid agat pro te vel
erga te. voluit tamen dignatissima
condescensio tua cōmercium quod/

dam habere cum heminibus ut be-
ne de te mereantur si iussa tua com-
pleuerint et in te sperauerint qui fi-
delis es et te ip̄m negare nō potes
hec tu ita deo. **P**ostremo dum pro
pria fragilitas obficit ut desperes.
desperes volo. sed de te et in te qui
homo et caro es. nam maledictus
homo qui confidit in homine et po-
nit carnem brachium suū et a dc̄mis
no recedit cor eius. **S**ed hic occur-
rit trepida cogitatio dicēs. qua ra-
tione conabor declinare vicia. virtu-
tutes adquirere. seruare mandata
dei. sine quibus sperare vitaz ingre-
di tam non spes est sed arrogans
et infidelis p̄sumptio! **C**onaberis
prosors. sed in adiutorio altissimi. q̄
millies vicius millies conaberis. eo
quidē amplius et certius quo nul-
la tibi superest fiducia de proprijs
operib'. **P**ropterca dicturus **S**a-
lomon finez contionationis sue dū
professe vellet. Serua mādata pre-
misit. deum time. quia videlicet ab
ipso est bonum vel yelle vel perfice-
re. **M**onachus. **R**etineo q̄ in
soliloqujs similia de se confessus ē
Augustinus. **S**perabam inquit ali-
quādo in virtute mea que nō erat
virtus. **E**t cū sic volui currere vbi
magis stare credebam ibi magis
cecdi. factus q̄ sum magis retro
q̄ ante. **D**icebā enim hoc faciam.
illud perficiam. siebat q̄ post nec
hoc nec illud quoniam de meis vir-
bus confidebam. **N**ūc autem con-

Libri primi de

fireor tibi domine rex pater celi et
terre. quoniā nō in fortitudine sua
roborabis vir. vt non glorieſ aī te
stulta prēſūptio ois carnis. **Volu-**
cer. Traducit aduena noster me-
ditationem hanc etiam vſqz ad an-
gelos et sanctos dū attendunt hor-
rorē diuinorum iudiciorum in da-
mnatis. Canimus enim q̄ tremunt
angeli atqz archangeli. tremunt in/
tellige nō ex formidinē sue damna/
tiōis quibus inest glorie securitas
sed eo magis ex aliorum damnati/
one quasi si tremerent et pauerent
in se deficienteſ resilirent in adiuto/
rem vnicum deum. adherentes ei se
fragiles et nihil similes reputan-
tes sine eo. **Addit** de hūanitate xp̄i
q̄ sicut in esse ſuppoſitali ſic innitiſ
personalitati filij dei q̄ propriā de/
ſerit nec in ſe ſubſiſtit. ita in esse gra/
tie vel glorie innitiſtir deo q̄ nulli/
tenus in ſe. et ita de ſanctis quanto
perfectoriſ tanto humilius et re/
uerentiſ in adiutoriū dei resilirent.
Quocōtra de reprobiſ qui magis
refugiunt a deo et ad ſe conſigunt
quo damnabilius puniuntur qm̄
in ip̄is eſt amor ſui vſque ad con/
teptuſ dei. ſicut in alijs eſt amor dei
vſqz ad otemptum ſui. **Teniqz** ſpes
velut ancora. quanto minus in are/
nulis fragilibus et fluidis huma/
ni auxiliū figitur tanto ſolidius et
certius ſupra firmam petraz(que
xp̄s eſt) deſira ſtabilitur. **O** si que/
ſierit aliqz. quid igiſ de illis quos

cōſolatione theologie

nō ſaluat de? **Responſū** habeat q̄
velut animalia ppter homines cre-
ata ſunt ad obsequiorum varietatē
illa blandiēdo iſta ſeuiendo. intelli-
gere ſic habemus propter electoꝝ
ſalutem preſcitos eſſe formatoſ ſi/
ue nocere ſue obsequi conentur vt
non glorietur omnis vel obsequēs
electis vel aduersans eis. **Neqz** ta/
men ita ſunt accipienda que dicta
ſunt quaſi tollatur libertas arbitrii
foruſicatur ſiquidem magis et in/
ſtituitur ſed in deo viuificante per
gratiaꝝ que eſt velut anima quedā
vitam habens in potentia ad vitā
ſecundam. ad meritoriam videlicet
operationem. **Iaqz** ſicut operatio
animalis preſupponit eſſe nature.
ſic operatio ſpiritualis vitam gra/
tie. **Sed** neqz audiendus eſt Cicero
qui vt libertatem in hominibus ſta/
tueret abſtulit a deo prouidentiam.
Neqz rurſus ex aduerso recipiend
alter qui diuinam prouidentiaꝝ ſic
inſtituere voluit vt arbitrio noſtro
neceſſitatē imponeret. **Proh** nefas
etiam in peccatiſ dicens deum ve/
le et facere nos peccare i manifeſta/
tionem glorie ſue. **Porro** viam me/
diaꝝ et regiam tradiſ theologia re/
uelata. fide ſubnitra. qua gradien/
dum eſt etiam vbi ratiocinationis
contrarie diſſolutio plena non pa/
teret. **Monachus.** **E**xſtimo q̄
has ſententias nec in expti ſatiſ ca/
piunt nec experientiam dare potest
industria niſi preueniente in bñditō

Metrum

U

nibus dulcedinis et cooperante dei
gratia ineffabili valde modo. Et
hoc est dei donum scire a quo postu-
landa sit et impetranda talis gra-
tia. Multa enim dicimus et deficimur.
verbum autem abbreviatum et con-
summatum facit sapientia dum in ani-
mas sanctas se transfert. delicias
suas computans esse cum filiis ho-
minum. in quibus beneplacitum est
deo quia sperauerunt super misericordiam
dia eius. Sed ecce iam aduersa-
scit et inclinata est dies quando ad
se me vocat opus dei simul et vie
lassitudine quietem te petere suadet.
Expectetur pro reliquis. (multa emi-
querenda supersunt) sequens dies.
¶ Volucet // Expectetur placet si
prius audieris sub exemplari mo-
dulamine qualis sit ut eum recogno-
tes germani tui status

Quincū et vlcīm metrum
prīmi libri

Duis e multa nauta pñudo
Dñ regit nauē. vēt' et imbē
Et pcellaz turbida moles
Si repētinis motib' vrgēt
Proxiaz nauti. crebro minantes
Nafrage cladem mortis adesse
Nicitur. fisis arte magistra
Nil in expertum corde pauentis
Segniter linquens omnia solers
Temptet ut nauis litora capter
Si mali vero tanta molestia
Seuens pestis iam qz latratu

Ex

Terret auditum scilla canino
Nitrahens gulpho cuncta voraci
Non opem possunt ferre sodales
Pars et in precepis ultra laborat
Scit qz nauclerum stercere puppi
Obstupet talis quis nihil ultra
Vixibus fidit spes nec in arte est
Respicit celum vota deo dat
Aut mari sele deſſicit alto
Rudus enatans. si scopulosum
Prominens saxum suscipit ipm
Tel sinu tuti conditum antri
Laudat ercolum gratior illi
Dicit euasi sorte benigna
O reseruatum sanctius olim
Obsequi fas sit xpe tibi me
Rursus aut si me nauigio das
Atar illo fac prosperiore

Explicit liber primus